

50

Tole čas spěchase, a hižo nastawaše khwila,
kderž měješ nas woporniny a lubosěiny kujez zaso
wopušćić. Tole přejdy poda nam hišće někotre rady
postupace Serbowku w prózdwinach. W prózdwinach
nima naše dźěto wusnyć — nawopak, w prózdwi-
nach mo so našim serbskim wědomosćam, wob-
lito nebytnym, dostać kruteho zaktada. Wzdźělany
čłowjek, kotryž wjile reči wukuje a znaje, njerz-
je dokładnje po prawom zěnjeje. Duch reči znej-
njenšw wostanje jemu potajstwo, a z tutoho
potajstwa hodzi so zawěšk sebalnyć jenož potom,
když se wšědnym ludom wobkhadźujemy. Njeracp-
wajny takodla našich prostych njerzanow,
wukn'ny wot nich! Serbske słowa znajemy;
kak mamy tute słowa do serbskich sadow wja-
zac' a kak tute do serbskeje reči, to wukn'ny
myz ludom! Wukn'ny serbske wjasby, rozdźělne
wot němskich, — sorabisny, njehan'bijny do, zli-
rac' serbske bajki, přiwěrki, ludowe powěšće, zkrótko
pózna wajny serbsčinnu w jeje zórlu, — potom